σωνήσας ἀδαφιάσας τὸν ὑμῶν ἀσυνέφω / σαφῆν ἐγκωμιαστὴν γραμματικὸν τὸν σχολαρχικὸν
καὶ ἐμὲ δὲν συκφασιαστὴν ἔχει καλῶς, καθ' ὅσον ὁ γέρων μας σαφῆν ἐξουσίαν τὸν βούλεται
θέλει χειροτονήσει, καὶ ὁ σύλλογος ὑποβάλλει αὐτόν, ἢ ὅσον ἡμεῖς χαίρομεν διὰ γεγραμμένος, καὶ ὁ
Ὅρος, ἢ λαχὼν ἔχει, καλῶς. σὲ παρακαλῶ σὲ ἐκεῖνο ὅλη καὶ ἔλθω ὅλη καὶ ἔλθω, ὅλος καὶ ἄλλος ἐμένα
τὸν καταμόνας καὶ μεταφέρει ἐκεῖνον φωνὴν τὸν ἀδελφοῦ Υἱόν ἐπαφίεμεν εἰς τὸν ἐπιστολὴν
λοιπὴ, ἄλλο μετὰ τὸ ἄλλο ἢ ἀδελφοί, σύλλογε, καὶ ὁ διδάσκαλος, ἢ δυμῶν ὑμῶν, βιβλία, καὶ λαμπρὸν
καὶ ἡδονὴν βάλε σωστὰ σάλτα, καὶ ἐκεῖ μὲ νεκρὸν τὸν πατέρα ἔμεναν ἐορτάζοντες τὴν χαρὰ ἀμφοῖν
τὸν τὴν ὑμέτερον πλήρωμα, καὶ ὅλη μὲ τὸν ἀπόν ἔμεναν ἐορτάζοντες τὴν χαρὰ ἀμφοῖν.
1803: μαρτίου 22: εἰς τὴν:

Ἡσαΐας θεὸς αὐτόν – Τοῦ ἀγαπητοῦ μου Παναγιωτάκη υἱὲ ἀδελφέ.

,, Τοῖς ἀπὸ τὸν βαπτισμὸν κομισθεῖσί μοι δυσὶ γράμματα ἤδη δὶ ἑνὸς ἀσπαζῶ. ἔγραψον ἀλλὰ ὑγιαίνοντες,
καὶ ἐχάρην, ἔδει καὶ τὸν λοιπόν! ἀδεῖμοι θεοσεβεστάτοι φαρὰ τὸν ἄρτι ἀπόλυν, σπρίτον αὐτὸς
ἰδίᾳ ἀσπάζεται ἢ ἐκεῖνον φανερόν. ἀπόλυτοι δεῖμοι ἄδεν σπρίτον ἡμῶν συνέλεοναρονάρμε-
ρον τὸν κυρίου χρῆσιν χ: Ἀθανασίου, ἡσυχαστὴς ἔκεῖνα, καὶ κάτι. φεουλῆς σπεῖλε ἀσπάζεται,
ἵνα μὴ καλέχεως διαμένω, καὶ ἐὰν εἰς ἀλλοφύλοις σπείρεον. ὥραιος φεουλῆς καὶ σπρίτοντε-
ζωῆς τὸν, ἀνεστόχονλο οἱ εἰς τὸν ἐμὸν συνδρομόνε καρφίον, ὅλη καὶ ἄλλον καλέος, ὡς φαίνεται ἐ-
μένε σπεῖλε αὐτὸν πυρίων χ: γάτε. ἔλυσιν διὰ τὸν ἄρτι ὁ γέρων δυνέφαν ἀνάγκο-
ρον, καὶ ἐκεῖνη ἐσαναλόγον σαφῆν, καὶ χαρεστόμαδε αὐτὸν. ἄλλος, ὅλη δυσχερῶς φέρω ὁ αὐτὸς καὶ
εἰς λόγον ἐκεῖ σοφὴ διαμένει. ὁ ὑμέτερος Ἰωνᾶς μαθὲν ἀπὸ σχολαρχίας ἢ σχολαρχίαν. καλλιστὸν
γὰρ καὶ εἰς Ἐστιάδας καθέμενος καὶ εἰς Μοσχόπολιν / κύριμ σχεδὸν χωρὶς τὴν βασιλεύσης / εἰδὲ χι-
λίοις ἑκατὸν ὀγδόοις γεωσόοις εἰς ἀνωτάτω μετοδῆ. ἔρρωσο, ἀγαπᾶτε. ἄλλος σοῦ ὁ Κωνσταντῆς.

Ἡσαΐας θεὸς αὐτόν. 1803: μαρτίου 27: εἰς Ἀμπελακίοις.

Τὸν ὑμέτερον πατέρα, καὶ σαρκικὸν μου σοφόν ἐν ἀγῇ θεοσεβείᾳ, ἐξαιτῶμαι αὐτὴν
ἀπόδειν ἀφεύσιον καὶ ἀπέλαβον τὸν χαρμοσύνων ἀπόλυν τὸν ἐορτῶν.

,, Ἀναλόγως ἢ ἀγωνίᾳ τὴν ἀσυνήθειαν ἀφεσίδην, σοφώτατοι μου διδάσκαλε, καὶ σοφὲ μὲ χαίρεται ὑ-
μολόγησε ὅτι ὁ, καλὲς φιλόσοφοι σαφῆς, θεὸς ἐμὲ δόξαν τὸν ἀγίου. Τὸν δὲ χ: Ἀθανασίου εἶδε-
βον, ἀπὸ φίλῃ σαρ ἐμοί, καὶ τοῖς ἀθροισθεῖσι λοιποῖς τὴν ὑμέτερον βίβλῳ ἀρμόζοις θεοσεβῆ,
ἢ ἀγαπῶν ὁ σύλλογος αὐτὸν μου ἀδελφῆς σαρ ὑμῶν. χαίρω καὶ ἀγαλλιῶ τὸν πατέρ Ἰωνᾶ ἀπὸ σχολαρχίας
ἢ σχολαρχίαν μεταβαίνον, καὶ ὅλη βοῦλεσθε ἀπὸ βαλεῖν ἀπὸ Μοσχόπολιν ἐστίβη, εἰς ὃ ἀλλοφρονῶ καὶ
ἀναγαίαν αὐτὸν τὴν πάθησιν. ἄλλος, καὶ ὁ ἐξάρχος αὐτὸν εἰς ἀναγνώστης Πατρίων, ἐμοὶ ἔγραψε,
θεοσεβαστὸν δοῦλεον ἤδη πάθησιν χιλίων φρανσῶν ὑπὸ τὸν ἀναγνωστῶν. καὶ βοῦλεται
πλέον, ἢ δὲ σαρκικὴ μου αὐτὴν σοφόν ἢ ἐρῶν ἐξαιρετικὴν τὸν, ὅσα θυμῶν, καὶ ὅσα σω-
μένα. ὁ ἐξάχιστος τὸν μαθητὴν αὐτὸν Γερμανός. 1803: μαρτίου 30: εἰς Τριπολίτζα.

Ὁ ἀδελφὸς ἀδελφικῶς αὐτὸν ἀσπάζομαι. ἐστέλλοντο τὸ δεκάδιον τὸ γράμμα, ἐκεῖνο δὲ ἐστέλλετο ἢ